សំណើប្រជាមតិ
36 ច្បាប់ប្រព្រឹត្តិល្មើសបីដង។ ទុរជនបទឧក្រឹដ្ឋច្រំដែលៗ។ ទោសបញ្ញត្តិ។ លក្ខន្តិកៈផ្តួចផ្តើម។

ចំណងជើងជាផ្លូវការ និងសេចក្តីសង្ខេប **រៀបចំដោយអគ្គមេធាវី**

ច្បាប់ប្រព្រឹត្តិល្មើសបីដង។ ទុរជនបទឧក្រឹដ្ឋច្រំដែលៗ។ ទោសបញ្ញត្តិ។ លក្ខន្តិកៈផ្តួចផ្តើម។

- ការកែប្រែច្បាប់ ដើម្បីកាត់ទោសអស់មួយជីវិត លុះត្រាតែនៅពេលជាប់ទោសបទឧក្រឹដ្ឋថ្មី គឺធ្ងន់ធ្ងរ ឬឃោរឃៅ។
- អនុញ្ញាតការកាត់ទោសសាថ្មី សំរាប់ទុរជនដែលនៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះកំពុងជាប់ទោសអស់មួយជីវិត បើកឹរាជាប់ទោសប្រព្រឹត្តិ ល្មើសបីដង មិនជាធ្ងន់ធ្ងរ ឬឃោឃៅ ហើយចៅក្រមអនុម័តថាការកាត់ទោសមិនបង្ហាញគ្រោះថ្នាក់តតសមហេតុផល ចំពោះ សុវត្ថិភាពរបស់សាធារណជន។
- បន្តកាត់ទោសឲ្យជាប់ទោសបញ្ញត្តិអស់មួយជីវិត បើការជាប់ទោសប្រព្រឹត្តិបទល្មើសបីដង សំរាប់បទល្មើសខ្លះដែលមិនធ្ងន់ធ្ងរ ការប្រព្រឹត្តិល្មើសផ្លូវភេទមិនឃោឃៅ ឬគ្រឿងញៀន ឬជាប់ពាក់ព័ន្ធការមានកាំភ្លើង។
- រក្សាការជាប់ទោសបញ្ញត្តិអស់មួយជីវិត សំរាប់បទឧក្រឹដ្ឋដែលមិនធ្ងន់ធ្ងរ ការប្រព្រឹត្តិល្មើសបីដងមិនឃោឃៅ បើការជាប់ទោសពីមុន គឺសំរាប់ការចាប់រំលោភ សំឡាប់មនុស្ស ឬការធ្វើបាបក្មេង។

អ្នកវិភាគសេចក្តីសង្ខេបនៃនីតិបញ្ញត្តិ ប្រមាណនូវឥទ្ធិពលហិរញ្ញវត្ថុទូទាត់រួចរបស់រដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋានៈ

- រដ្ឋសន្សំប្រាក់ជាប់ទាក់ទងចំពោះពន្ធនាគារ និងចំណាយលើលក្ខខ័ណ្ឌការដោះលែង ចំនួន $70 លានជាប្រចាំឆ្នាំ ជាហូរហែ ហើយអាចសន្សំប្រាក់—ដល់ទៅ $90 លាន ជាប្រចាំឆ្នាំ—ក្នុងរយៈពេលពីរបីទសវត្សរ៍ខាងមុខ។ ការប្រមាណទាំងនេះ អាចនឹងខ្ពស់ជាង ឬទាបជាង ដោយដប់លានដុល្លារ អាស្រ័យទៅលើវិធានការរបស់រដ្ឋនៅពេលអនាគត។
- រដ្ឋ និងខោនធីចំណាយប្រាក់មួយដង ពីរបីលានដុល្លារ ក្នុងពេលពីរបីឆ្នាំខាងមុខ សំរាប់សកម្មភាពតុលាការ ជាប់ទាក់ទង ការកាត់ទោសសាថ្មីនៃទុរជនខ្លះ។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ

សាវតារ

មានបទឧក្រិដ្ឋបីប្រភេទដាច់ពីគ្នាគឺៈ បទឧក្រិដ្ឋធ្ងន់ធ្ងរ បទល្មើសជាមជ្ឈឹម និងការប្រព្រឹត្តល្មើសច្បាប់ស្រាលៗ។ ឧក្រិដ្ឋកម្មគឺជាប្រភេទឧក្រិដ្ឋកម្មដ៏ធ្ងន់ធ្ងរបំផុត ហើយបុគ្គលដែលកាត់ ទោសពីបទឧក្រិដ្ឋអាចត្រូវកាត់ទោសឲ្យជាប់គុករដ្ឋនៅក្រោមលក្ខខណ្ឌ ជាក់លាក់នានា។ បុគ្គលដែលកាត់ទោសពីបទឧក្រិដ្ឋ ហើយដែលមិន បានត្រូវកាត់ទោសឲ្យជាប់គុករដ្ឋត្រូវតែកាត់ទោសឲ្យជាប់គុកខោនធី ដែលពិនិត្យដោយនាយកដ្ឋានសាកល្បងរបស់ខោនធីនៅក្នុងសហគមន៍ ឬទាំងពីរ។

ច្បាប់ដែលមានស្រាប់បែងចែកបទឧក្រិដ្ឋខ្លះជា "ហិង្សា" ឬ "ធ្ងន់ធ្ងរ" ឬទាំងពីរ ។ ឧទាហរណ៏នៃបទឧក្រិដ្ឋធ្ងន់ធ្ងរដែលបានកំណត់ថាហិង្សា រួមមានឃាតកម្ម ឆក់ប្លន់ និងចាប់រំលោភ។ ពេលដែលបទឧក្រិដ្ឋហិង្សា ស្ទើរទាំងអស់ត្រូវចាត់ទុកថាធ្ងន់ធ្ងរ បទឧក្រិដ្ឋផ្សេងទៀតត្រូវបានកំណត់ ថាធ្ងន់ធ្ងរតែចំពោះករណីដូចជា ការវាយប្រហារដោយបំណងប្រព្រឹត្តអំ ពើឆក់ប្លន់។ បទឧក្រិដ្ឋដែលមិនត្រូវបានបែងចែកថាហិង្សា ឬធ្ងន់ធ្ងររួមមានការចោរកម្មដ៏សម្បើម (មិនពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រើប្រាស់កាំភ្លើង) និង ការកាន់កាប់សារធាតុហាមឃាត់។

នៅខែឧសភា ឆ្នាំ2012 មានអ្នកទោសជាប់ឃុំប្រហែល 137,000 នាក់ ក្នុងប្រព័ន្ធពន្ធនាគារនៃរដ្ឋការលីហ្វ័រញ៉ា។ ប្រព័ន្ធពន្ធនាគាររដ្ឋក្នុងឆ្នាំ 2012-2013 គឺផ្តល់គំរោងថវិកាស្ទើរតែ $9 ប្រាំបួនរយកោដិដុល្លារ។

ការកាត់ទោសបទល្មើសបីដង។ សំណើប្រជាមតិ លេខ184 (តាមធម្មតាសំដៅលើច្បាប់ "ចែងពីបទល្មើសបីដង") ត្រូវបានអនុវត្តដោយអ្នក បោះឆ្នោតក្នុងឆ្នាំ1994។ វាជំរុញឲ្យដាក់ពន្ធនាគារឲ្យបានយូរសំរាប់អ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសដដែលៗ។ ជាពិសេស ច្បាប់តម្រូវអោយមនុស្សម្នាក់ ដែលដាក់ទោសពីបទឧក្រិដ្ឋ និងអ្នកដែលពីមុនត្រូវបានដាក់ទោសពីបទឧក្រិដ្ឋហិង្សា ឬធ្ងន់ធ្ងរមួយឬច្រើន ដើម្បីកាត់ទោសឲ្យជាប់ពន្ធនាគារ របស់រដ្ឋដូចខាងក្រោមៈ

- ***បទល្មើសជាលើកទីពីរ។*** ប្រសិនបើមនុស្សនោះមានការកាត់ទោសពីបទឧក្រិដ្ឋធ្ងន់ធ្ងរឬហិង្សា *មួយពីមុន* ការកាត់ទោសលើការ ដាក់ទោសបទឧក្រិដ្ឋថ្មីណាមួយ (មិនថាឧក្រិដ្ឋកម្មធ្ងន់ធ្ងរ ឬហិង្សា) គឺ*ពីរដង*នៃរយៈពេលកំណត់ដែលតម្រូវនៅក្រោមច្បាប់សំរាប់ការជាប់ ទោសថ្មីខុសពីនោះ។ អ្នកប្រព្រឹត្តិបទល្មើសដែលកាត់ទោសដោយ តុលាការក្រោមខចែងនេះត្រូវបានសំដៅថាជា "ជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសលើកទីពីរ។" គិតមកត្រឹមខែមិនាឆ្នាំ 2012 មានអ្នកទោសប្រព្រឹត្តបទល្មើសលើកទីពីររស់នៅជាមួយគ្នាប្រហែល 33,000 នាក់។

36

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ (ត)

- ***បទល្មើសលើកទីបី។*** ប្រសិនបើមនុស្សណាធ្លាប់មានការ កាត់ទោសពីបទឧក្រិដ្ឋធ្ងន់ធ្ងរ ឬបទឧក្រិដ្ឋហិង្សាកាលពីពេល*មុនពីរដងឬច្រើនដង* ការកាត់ទោសសំរាប់ការដាក់ទោសពីបទឧក្រិដ្ឋថ្មី*ណាមួយ*(មិនថាគ្រាន់តែជាបទឧក្រិដ្ឋធ្ងន់ធ្ងរ ឬបទឧក្រិដ្ឋហិង្សា) គឺត្រូវជាប់មួយជីវិតជាមួយការដោះលែងដែលអាចទៅរួចឆាប់បំផុត បន្ទាប់ពីជាប់ពន្ធនាគារ 25 ឆ្នាំ។ អ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសកាត់អោយជាប់ទោសក្រោម ខចែងនេះគឺសំដៅលើ "ជនជាប់ទោសលើកទីបី ។" មកត្រឹមខែមិនាឆ្នាំ 2012 មានជនជាប់ទោសជាលើកទីបីរស់នៅក្នុងពន្ធនាគារចំនួនប្រហែល 9,000 នាក់។

ខណៈដែលច្បាប់តម្រូវឲ្យការកាត់ទោសដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ ចំពោះករណីខ្លះ តុលាការប្រហែលជាជ្រើសរើសមិនពិចារណាលើបទ ឧក្រិដ្ឋពីមុនៗ នៅពេលកំពុងធ្វើការកាត់សេចក្តី។ នៅពេលដែលការ នេះកើតឡើងជនល្មើសដែលមិនដូច្នេះទេនឹងត្រូវបានកាត់ទោសជាអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសលើកទីពីរ ឬទីបី អាចនឹងត្រូវកាត់សេចក្តីមានរយៈពេលខ្លីជាងដូចដែលតម្រូវតាមក្រោមច្បាប់ចែងពីបទល្មើសបីដង។

ការកំណត់ការដោះលែងពីពន្ធនាគារ។ ក្រោមច្បាប់បច្ចុប្បន្ន អ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាលើកទីពីរភាគច្រើន គឺត្រូវដោះលែងវិញដោយស្វ័យប្រវត្តិ បន្ទាប់ពីបំពេញចប់សព្វគ្រប់តាមការកាត់ទោសរបស់ពួក។ ផ្ទុយមកវិញ ជនជាប់ទោសជាលើកទីបី នឹងត្រូវដោះលែងវិញ ទាល់តែមានការ យល់ព្រមដោយគណៈកម្មការរបស់រដ្ឋខាងសវនាការ ខាងការដោះលែង (BPH)។ បន្ទាប់ពីជនជាប់ទោសលើកទីបីបាន បំពេញតាមចំនួនឆ្នាំអប្បរមាដែលតម្រូវដោយការដាក់ទោសរបស់ពួកការកំណត់ការដោះលែងពីពន្ធនាគារ។ ក្រោមច្បាប់បច្ចុប្បន្ន អ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាលើកទីពីរភាគច្រើន គឺត្រូវដោះលែងវិញដោយស្វ័យប្រវត្តិ បន្ទាប់ពីបំពេញចប់សព្វគ្រប់តាមការកាត់ទោសរបស់ពួក។ ផ្ទុយមកវិញ ជនជាប់ទោសជាលើកទីបី នឹងត្រូវដោះលែងវិញទាល់តែមានការយល់ព្រមដោយគណៈកម្មការរបស់រដ្ឋខាងសវនាការ ខាងការដោះលែង (BPH)។ បន្ទាប់ពីជនជាប់ទោសលើកទីបីបាន បំពេញតាមចំនួនឆ្នាំអប្បរមារដែលតម្រូវដោយការដាក់ទោសរបស់ពួកគេ គណៈកម្មការ BPH ដឹកនាំសវនាការពិចារណាការដោះលែង ដើម្បីពិនិត្យលើលទ្ធភាព ដែលអាចដោះលែងពួកគេ។ ឧទាហរណ៍ គណៈកម្មការ BPH នឹងដឹកនាំសវនាការបែបនេះមួយសំរាប់ជនល្មើស លើកទីបី ដែលបានកាត់ទោសពី 25 ឆ្នាំដល់មួយជីវិត បន្ទាប់ពីជន ល្មើសលើកទីបីបានជាប់គុក 25 ឆ្នាំហើយ។ ប្រសិនបើ គណៈកម្មការ BPH សំរេចថាមិនដោះលែងជនល្មើសលើកទីបីនៅឯសវនាការនោះទេ គណៈកម្មការនឹងដឹកនាំសវនាការជាបន្តបន្ទាប់នៅពេលអនាគត។ ដោយសារតែច្បាប់បទល្មើសបីដងបានចូលជាធរមាននៅឆ្នាំ 1994 ជនល្មើសបីដងដំបូងនឹងមានសិទ្ធិចូលសវនាការចំពោះការដោះលែងពីពន្ធនាគារដែលអាចទៅរួចរបស់ពួកគេ នៅជិតដំណាច់ទសវត្សនេះ។

ការត្រួតពិនិត្យក្រោយការដោះលែង។

គ្រប់ជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសពីរដងនិងបីដងទាំងអស់គឺតម្រូវឲ្យគោរពតាមច្បាប់បច្ចុប្បន្ន ដើម្បីឲ្យគេត្រួតពិនិត្យនៅក្នុងសហគមន៍បន្ទាប់ពីដោះ លែងចេញពីពន្ធនាគារ។ ប្រសិនបើការជាប់ទោសថ្មីៗរបស់ជនប្រព្រឹត្ត បទល្មើសទីពីរ គឺជាឧក្រិដ្ឋកម្មមិនធ្ងន់ធ្ងរ អហិង្សា ជាទូទៅគាត់នឹងត្រូវឃ្លាំមើលនៅក្នុងសហគមន៍ដោយមន្ត្រីតាមដានរបស់ខោនធី។ ម្យ៉ាងវិញទៀត ជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសទីពីរ នឹងត្រូវឃ្លាំមើលនៅក្នុងសហគមន៍ដោយភ្នាក់ងារឃ្លាំមើលការដោះលែង។ គ្រប់ជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសទីបី ត្រូវឃ្លាំមើលនៅក្នុងសហគមន៍ដោយភ្នាក់ងារឃ្លាំមើលការដោះលែង ក្រោយការដោះលែងរបស់ពួកគេ។ នៅពេលជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសទីពីរ ឬទីបីរំលោភលក្ខខណ្ឌនៃការឃ្លាំមើលរបស់សហគមន៍ពួកគេ ឬប្រព្រឹត្តបទល្មើសថ្មីមួយទៀត ពួកគេ អាចត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងពន្ធនាគារខោនធី ឬពន្ធនាគាររបស់រដ្ឋ អាស្រ័យលើស្ថានការណ៍ជាក់ស្តែង។

សេចក្តីស្នើច្បាប់

វិធានការនេះកាត់បន្ថយការកាត់ទោសជាប់ពន្ធនាគារ ក្រោមច្បាប់ចែងពីបទល្មើសបីដងដោយជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសខុសបីដងជាក់លាក់ ដែលបទល្មើសបច្ចុប្បន្នគឺជាបទឧក្រិដ្ឋមិនធ្ងន់ធ្ងរ និងអហិង្សាវិធានការនេះក៏អនុញ្ញាតឲ្យមានកាត់ទោសជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសខុសបីដងជាក់លាក់ណាដែលបច្ចុប្បន្នកំពុងជាប់ទោសអស់មួយជីវិតចំពោះបទឧក្រិដ្ឋមិនធ្ងន់ធ្ងរ និងអហិង្សាដែលបានបញ្ជាក់។ ការផ្លាស់ប្តូរទាំង ពីរនេះត្រូវបានរៀបរាប់ដូចខាងក្រោម

ការកាត់ទោសកាន់តែខ្លីសំរាប់ជនប្រព្រឹត្តល្មើសបីដង។ វិធានការនេះទាមទារឲ្យជនល្មើសណាម្នាក់ដែលមានការចោទប្រកាន់បទឧក្រិដ្ឋមិនធ្ងន់ធ្ងរ និង*អហិង្សាពីមុនពីរឬច្រើនជាងនេះ* ហើយដែលជនល្មើស*ថ្មី*របស់ពួកគេគឺជាបទឧក្រិដ្ឋមិនធ្ងន់ធ្ងរ និងអហិង្សា ឲ្យទទួលទោសជាប់គុកដែលមានរយៈពេលពីរដងនៃរយៈពេលធម្មតាសំរាប់បទល្មើសថ្មី ជាជាងការជាប់ទោសអប្បបរមា 25 ឆ្នាំទៅមួយជីវិត ដូចដែលតម្រូវនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។ ជាឧទាហរណ៍ជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសជាលើកទីបីម្នាក់ដែលបានផ្តន្ទាទោសពីបទឧក្រិដ្ឋ ដែលការកាត់ទោសធម្មតាមានរយៈពេលពីរទៅបួនឆ្នាំ នឹងជំនួសដោយការកាត់ទោសពីរវាងបួនទៅបាំប្រីឆ្នាំវិញ - គឺពីរដង នៃរយៈពេលដែលនឹងអនុវត្តផ្សេងពីនេះជាជាងរយៈពេល 25 ឆ្នាំទៅ មួយជីវិត។

ក៏ប៉ុន្តែ វិធានការនេះផ្តល់ការលើកលែងខ្លះចំពោះការកាត់ទោសខ្លីៗ។ ជាក់ស្តែង ប៉ុន្តែវិធានការនេះតម្រូវថា ប្រសិនបើជនល្មើសបានប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋថ្មីៗ ឬបទឧក្រិដ្ឋពីមុនៗជាក់លាក់ រួមមានបទ ឧក្រិដ្ឋខ្លះៗពាក់ព័ន្ធនឹងថ្នាំញៀន ផ្លូវភេទ និងកាំភ្លើង ហើយគាត់នឹងប្រឈមនឹងការកាត់ទោសមួយជីវិតក្រោមច្បាប់ចែងពីបទល្មើសបីដង។

សំរាប់អត្ថបទនៃសំណើប្រជាមតិ លេខ 36, សូមអានទំព័រ 105។

36

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ (ត)

ការកាត់ទោសឡើងវិញលើជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសទីបីពេលបច្ចុប្បន្ន។ វិធានការនេះ អនុញ្ញាត្តឲ្យជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសទីបីពិតប្រាកដអាចដាក់ ពាក្យស្នើសុំធ្វើការកាត់ទោសជាថ្មីទៅតុលាការ។ វិធានការនេះកំរិតលើភាពមានសិទ្ធិទទួលបានការកាត់ទោសជាថ្មីលើជនល្មើសជាលើក ទីបី ដែលបទល្មើសបច្ចុប្បន្នរបស់ពួកគេគមិនធ្ងន់ធ្ងរ និងអហិង្សា ហើយ ដែលពួកគេមិនបានប្រព្រឹត្តបទឧក្រិដ្ឋបច្ចុប្បន្ន និងពីមុនៗដូចដែលបាន បញ្ជាក់ ដូចជា បទឧក្រិដ្ឋទាក់ទងនឹងថ្នាំញៀន ផ្លូវភេទ និងកាំភ្លើង។ តុលាការដឹកនាំសវនាការកាត់ទោសទាំងនេះឡើងវិញ នឹងកំណត់ជា ដំបូង ថាតើប្រវត្តិឧក្រិដ្ឋកម្មរបស់ជនល្មើស ធ្វើឲ្យពួកគេមានសិទ្ធិទទួលបានការកាត់ទោសជាថ្មី។តុលាការអាចត្រូវបានតម្រូវឲ្យធ្វើការកាត់ទោសជនល្មើសដែលមានសិទ្ធិ ដរាបណាវាមិនបានកំណត់ថាការកាត់ទោសឡើងវិញនឹងនាំឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់មិនសមហេតុផលដល់សុវត្ថិភាពសាធារណៈ។ ក្នុងការ កំណត់ថាតើជនល្មើសម្នាក់នាំឲ្យមានគ្រោះថ្នាក់ដូច្នោះ តុលាការ អាច ពិចារណាលើភស្តុតាងមួយចំនួនដែលវាអាចបញ្ជាក់ថា ទាក់ទង ដូចជា ប្រវត្តិឧក្រិដ្ឋកម្ម អាកប្បកិរិយាក្នុងពន្ធនាគារ និងការចូលរួមក្នុងកម្មវិធី ស្តារនីតិសម្បទារបស់ជនល្មើស។ វិធានការនេះតម្រូវឲ្យជនល្មើស ដែលបានកាត់ទោសឡើងវិញឲ្យទទួលពីរដងនៃរយៈពេលធម្មតា សំរាប់បទល្មើសចុងក្រោយបំផុតរបស់ពួកគេ ជំនួសឲ្យការកាត់ទោសដែលបានកាត់កាលពីមុន។ ជនល្មើសដែលការស្នើសុំឲ្យមានការកាត់ ទោសជាថ្មីរបស់ពួកគេត្រូវបានបដិសេធដោយតុលាការ គួរតែបន្តរយៈពេលឃុំឃាំងអស់មួយជីវិតឲ្យពួកគេដូចដែលពួកគេត្រូវបានកាត់ទោសពីដំបូង។

ឥទ្ធិពលសារពើពន្ធ

ប្រាក់សន្សំនៃការកែប្រែរបស់រដ្ឋ។ វិធានការនេះនឹងមានផលប៉ះពាល់ សារពើពន្ធមួយចំនួនលើប្រព័ន្ធកែប្រែរបស់រដ្ឋ។ សំខាន់បំផុត វិធានការនេះ នឹងកាត់បន្ថយការចំណាយលើពន្ធនាគាររបស់រដ្ឋ តាមវិធីពីរយ៉ាង។ ទីមួយ អ្នកជាប់ឃុំតិចទៅនឹងជាប់ពន្ធនាគារចំពោះការ កាត់ទោសមួយជីវិត នៅក្រោមច្បាប់ប្រព្រឹត្តបទល្មើសបីដង ដោយសារតែខចែងរបស់វិធានការនេះទាមទារឲ្យការកាត់ទោសដូច្នោះ ត្រូវអនុវត្តតែចំពោះជនល្មើសប្រព្រឹត្តបីដង ដែលបទល្មើសបច្ចុប្បន្ន របស់ពួកគាត់គឺធ្ងន់ធ្ងរ ឬហិង្សា។ វិធីនេះនឹងបន្ថយការកាត់ទោសលើ ជនល្មើសខាងបទឧក្រិដ្ឋខ្លះៗក្នុង ពេលអនាគត។ ទីពីរការកាត់ទោសជាថ្មីលើជនប្រព្រឹត្តបទល្មើសបីដងអាចផ្តល់លទ្ធផលឲ្យមានជនជាប់ឃុំដែលមានស្រាប់ជាច្រើនទទួលបាននូវការជាប់ពន្ធនាគាររយៈពេលខ្លី។ វិធីនេះ នឹងផ្តល់លទ្ធផលឲ្យមានការកាត់បន្ថយចំនួនអ្នកជាប់ឃុំដោយចាប់ផ្តើមក្នុងរយៈពេលឆាប់ៗនេះ។

វិធានការនេះ ក៏នឹងផ្តល់លទ្ធផលឲ្យមានការបន្ថយការចំណាយលើការដោះលែងរបស់រដ្ឋ។ វិធីនេះ នឹងកើតឡើងពីព្រោះជនល្មើស ដែលប៉ះពាល់ដោយវិធានការនេះ ជាទូទៅនឹងត្រូវឃ្លាំមើលដោយការ ត្រួតពិនិត្យសាកល្បងរបស់ខោនធី - ជាជាងការដោះលែងដែលមាន លក្ខខណ្ឌរបស់រដ្ឋ-បន្ទាប់ពីការដោះលែងចេញពីគុករបស់ពួកគេ។ នេះក៏ព្រោះបទល្មើសបច្ចុប្បន្នរបស់ពួកគេគឺមិនធ្ងន់ធ្ងរនិងអហិង្សា។ បន្ថែមលើសនេះទៀតការកាត់បន្ថយចំនួនអ្នកប្រព្រឹត្តបទល្មើសបីដង នឹងបន្ថយចំនួនសវនាការពិចារណាការដោះលែងដែលមានលក្ខខណ្ឌ ដែលគណៈកម្មការ BPH នឹងត្រូវការដើម្បីរៀបចំទៀតក្នុងពេល អនាគត។

ប្រាក់សន្សំនៃការកែប្រែរបស់រដ្ឋដែលបានមកពីការផ្លាស់ប្តូរខាងលើ នឹងមានចំនួនប្រហែល $70 លានដុល្លារជារៀងរាល់ឆ្នាំជាមួយការសន្សំកាន់តែខ្ពស់ - អាចដល់ $90 លានដុល្លារជារៀងរាល់ឆ្នាំ - ក្នុងរយៈកាលពីរបីទសវត្សទៀត។។ ទោះជាយ៉ាងនេះក្តី ការសន្សំជារៀងរាល់ឆ្នាំទាំងនេះអាចទឹកប្រាក់រាប់សិបលានដុល្លារ គឺខ្ពស់ជាង ឬទាបជាង អាស្រ័យលើកត្តាជាច្រើន។ ជាពិសេស កំរិតជាក់ស្តែងនៃការសន្សំ នឹងអាស្រ័យលើចំនួននៃជន ល្មើសបីដងដែលត្រូវបានកាត់ទោសជាថ្មីដោយតុលាការ និងកំរិត ដែលគណៈកម្មការ BPH នឹងគួរត្រូវបានដោះលែងជន ប្រព្រឹត្តបទល្មើសបីដង នៅពេលអនាគតក្រោមច្បាប់បច្ចុប្បន្ន។

ការចំណាយលើការកាត់ទោសជាថ្មី។ វិធានការនេះនឹងផ្តល់លទ្ធផលឲ្យមានការចំណាយមួយពេលចំពោះរដ្ឋនិងខោនធីដែលទាក់ទងនឹងខចែងនៃការកាត់ទោសឡើងវិញរបស់វិធានការនេះ។ខចែងទាំងនេះនឹងបង្កើនចំនួនករណីបណ្តឹង ដែលជាលទ្ធផលអាចនឹងនាំឲ្យមានការចំណាយបន្ថែមសំរាប់មេធាវីតំបន់ អ្នកការពារ សាធារណៈ និងនាយកដ្ឋានតម្រួតខោនធី ដែលនឹងចាត់ចែងបន្ទុក ការងារ និងបែងចែកបុគ្គលិកសំរាប់នីតិវិធីការកាត់ទោសឡើងវិញទាំងនេះ។ បន្ថែមលើសនេះ ខោនធីនឹងធ្វើឲ្យមានការចំណាយលើពន្ធនាគារដើម្បីផ្តល់កន្លែងស្នាក់នៅសំរាប់អ្នកជាប់ឃុំក្នុងពេលដំណើរ ការការកាត់ទោសឡើងវិញ។ ការចំណាយទាំងនេះអាចមានចំនួនពីរបីលានដុល្លារទូទាំងរដ្ឋក្នុងរយៈពេលពីរបីឆ្នាំ។

36

សំណើប្រជាមតិ 36 ច្បាប់ប្រព្រឹត្តិល្មើសបីដង។ ទុរជនបទឧក្រិដ្ឋច្រំដែលៗ។ ទោសបញ្ញត្តិ។ លក្ខន្តិកៈផ្តួចផ្តើម។

ការធ្វើវិភាគដោយអ្នកវិភាគអង្គនិតិបញ្ញត្តិ (ត)

ការប៉ះពាល់សារពើពន្ធផ្សេងទៀត នឹងមានការចំណាយបន្ថែមខ្លះទាក់ទងនឹងតុលាការ ការអង្កេត សាកល្បង និងពន្ធនាគារ សំរាប់រដ្ឋនិងខោនធី។ នេះដោយសារតែ ជនល្មើសខ្លះត្រូវបានដោះលែងពីពន្ធនាគារដោយសារតែវិធានការនេះនឹងត្រូវបានឃ្លាំមើលដោយនាយកដ្ឋានអង្កេតសាកល្បង ជំនួសឲ្យការដោះលែងមានលក្ខខណ្ឌរបស់រដ្ឋ ហើយនឹងមានសវនាការ តុលាការ និងទទួលការកាត់ទោសឲ្យជាប់ពន្ធនាគារ ប្រសិនបើពួកគេរំលោភលើលក្ខខណ្ឌនៃការឃ្លាំមើល ឬប្រព្រឹត្តបទល្មើសថ្មីៗ។ យើងធ្វើការប៉ាន់ស្មានថាការចំណាយរយៈពេលវែងបែបនេះ គឺមិនមានច្រើនទេ។

វិធានការនេះនឹងផ្តល់ជាលទ្ធផលនូវភាពចំរុះនៃផលប៉ះពាល់ សារពើពន្ធលើរដ្ឋាភិបាលរបស់រដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋាន។ ឧទាហរណ៍ រដ្ឋាភិបាលនឹងធ្វើឲ្យមានការចំណាយបន្ថែមរហូតដល់ កំរិតដែលជនល្មើសបានដោះលែងពីពន្ធនាគារ ដោយសារតែវិធានការ នេះទាម ទារឲ្យមាននូវសេវារដ្ឋាភិបាល (ដូចជា ការថែទាំសុខភាព ដែល បង់ដោយរដ្ឋាភិបាល សំរាប់បុគ្គលទាំងឡាយណាដែលគ្មានការ គ្របដណ្តប់ធានារ៉ាប់រងឯកជន) ឬប្រព្រឹត្តបទល្មើសបន្ថែមទៀត។ វាក៏នឹងមានផងដែរនូវប្រាក់ចំណូលរដ្ឋាភិបាលរបស់រដ្ឋ និងរដ្ឋាភិបាលមូលដ្ឋានបន្ថែមខ្លះទៀត រហូតដល់កំរិតដែលជនល្មើសទាំងបានដោះលែងពីពន្ធនាគារ ដោយសារតែវិធានការនេះបានចូលជាឲរមាន។ ទំហំនៃផលប៉ះពាល់គឺគ្មាននរណាដឹងទេ។

36